

ment el mateix títol per a tothom, no fos cas que algú pensés que en Tal ha llegit això i en Tal altre una cosa diferent, cosa que encara limita més el plaer per la lectura. He de dir que algunes escoles tenen una petita biblioteca d'aula i els alumnes poden llegir llibres diferents, però això no és el més habitual. També voldria afegir aquí la demanda que a vegades fan els mestres dels més petits de llibres de poesia, endevinalles, embarbussaments, que fora del llibre de text costen de trobar.

Però, quan arribem al cinquè de primària, la lectura esdevé aquella cosa pesada que obliga els alumnes a llegir aquell llibre tant si t'agrada com si no, i a fer el treball corresponent. A més, puc dir com a venedor que, de vegades, quan un mestre ha triat un llibre que considera que li funciona, aquell títol ja no es canvia fins que es jubila. Això està bé, en el sentit que alguns clàssics com **El zoo d'en Pitus** s'han llegit a totes les escoles catalanes els darrers cinquanta anys. Ara bé, els autors novells tenen molt poques possibilitats de donar-se a conèixer. Alguna vegada havia acompanyat en Sebastià Sorribas i ell explicava que aquests darrers anys, de vegades, signava el mateix exemplar que ja

havia signat trenta anys abans als pares del mateix alumne.

El venedor i els mestres

Com a venedor m'interessa que es vagin venent títols diferents, de manera que es reaprofitin el mínim d'exemplars. Aquest interès, lògicament, també és compartit pels llibreters, però als mestres els costa molt canviar un títol de lectura d'un any a l'altre. Detecto inseguretats en aquests casos. «I si la novel·la que els proposo aquest curs no funciona? En canvi, aquest títol fa molts anys que el posem i sempre funciona.» Particularment, em sorprèn el verb «funcionar» en aquest context. Potser hauria de ser «agradar»? Recordo l'anècdota que explicava Emili Teixidor, que arribava a l'aula amb tres llibres sota el braç i tan sols recomanava dues de les lectures que portava. I, és clar, li demanaven per la tercera. «Aquesta és per més grans», i tots i totes es llençaven sobre el llibre «prohibit», talment com a **El nom de la rosa**. I recordo també com alguns mestres m'han explicat que de petits havien de llegir d'amagat, al lavabo de l'escola! Vet aquí la diferència entre prohibició i obligació.

La implicació dels docents és bàsica per

transmetre el gust per la lectura. Recordo una vegada que una mestra em va comentar que, llegint un conte als seus alumnes, es va emocionar i va estar a punt de plorar, doncs la mateixa emoció van viure aquells nens i nenes al costat d'ella. Altres vegades he acompanyat diversos autors a escoles per xerrar sobre les lectures amb les noies i els nois. És claríssim quan arribes i trobes un cartell de «Benvingut...» i tota la classe no només ha llegit el llibre, sinó que ha preparat les preguntes que li volen fer. En canvi, de vegades lamentablement portes un autor a una escola i veus que aquella activitat només pretén omplir una hora més, i els alumnes comencen a improvisar preguntes que acaben derivant sobre la vida personal de l'escriptor. La mateixa falta d'interès del mestre es pot sentir perfectament entre els alumnes.

Si a partir de l'ESO, sobretot, la lectura esdevé un cavall de batalla per als professors i un martiri per als alumnes, el batxillerat és el sùmmum dels despropòsits, amb lectures obligatòries marcades pel Departament d'Ensenyament que potser sortiran a l'examen de selectivitat, que el professorat no sap com fer passar, ben bé com si fossin una metzina. No fa gaire, vaig assistir a

Els classificats de Faristol

A càrrec de diversos col·laboradors

*Es busca voluntari per re-
escriure **El zoo d'en Pitus**,
adaptat als temps ac-
tuals i tenint en compte la
mala fama que viuen avui
en dia els zos.*

PREMI A L'ÀLBUM INFANTIL I JUVENIL
BUSCA OBRES CANDIDATES QUE
facin vibrar i emocionar
ELS JURATS.

ES BUSQUEN POBLA-
CIONS DISPOSADES A
INVERTIR LA MEITAT
DEL PRESSUPOST QUE
DESTINEN A LA FESTA
MAJOR, D'UN CAP DE
SETMANA, AL FOMENT
DE LA LECTURA DELS
SEUS INFANTS I JO-
VES DE TOT UN ANY.

DIRIA QUE HE PERDUT LES
ULLERES. AJUDEU-ME
A LOCALITZAR **OBRES**
DE NARRATIVA INFANTIL
PERQUÈ NO HI HA FORMA
DE VEURE'N DE NOVES.

*Se suggereix als organitzadors
de concursos de booktràilers
escolars que considerin la
possibilitat de tenir algun
mestre/a al jurat. Possiblement
hi tinguin alguna cosa a dir.*

Us convidem a enviar anuncis per paraules al CLIJCAT (clijcat@clijcat.cat)